

Speech van MWC-voorzitter Mirjam Sibbel

11 januari 2026 'Nieuwjaarstreffen MWC'

Niet het beste wensen

Beste leden,

Een nieuw jaar - en zoals elk jaar wensen we elkaar het allerbeste toe. In 2025 hebben we weer heel wat bossen bloemen en kaartjes gestuurd naar mensen die we het allerbeste toewensen.

We hebben met deze aandacht voor elkaar als bestuur en leden 2025 waargemaakt. Wat ik daarmee bedoel kom ik straks op terug.

Want wat een jaar was het. We mogen 69 nieuwe leden verwelkomen in onze vereniging - we tellen nu 368 leden! Ik wens jullie allemaal een warm welkom en een goed vervolg hier bij ons.

Het afgelopen jaar is er hard gewerkt om onze vereniging nóg mooier te maken. Er kwam een wedstrijdcommissie die ervoor zorgt dat mensen sportief hun krachten kunnen meten door het land. De toercommissie nam ons mee op hele leuke tochten - in het hart van Nederland, de Boucle naar Rekum, en almaar verder roeiden we, in de wijde omtrek.

Wat ik persoonlijk het allerleukste vond, waren de onderlinge wedstrijden. Of je nu net begon met roeien of al jaren bezig bent, iedereen kon meedoen aan de ROW - Roeien Onderling met Wedstrijdkarakter. Dat was een groot succes.

In het begin van 2025 werd Ed als secretaris herkozen voor een tweede termijn. Aan het eind van het jaar kwam Francine erbij als vers bestuurslid en ik tekende voor een tweede termijn.

En toen... waren we de draad kwijt. Letterlijk. De nuldraad, om precies te zijn. Op 29 juli kregen we een enorme stroomstoring. Dankzij onze oplettende barman Jan Staal werd een ramp voorkomen. Toch veel apparaten en ICT kapot. Maar kijk - daar zag je de kracht van onze vereniging. Hulp van eigen mensen, de commissie onderhoud en

allerlei anderen die de handen uit de mouwen staken. Het doorzettingsvermogen was enorm, want voordat je weet welk apparaat kapot is en wat vervangen moet worden... dat kost véél tijd.

Dat extra werk hebben we verzet en zonder klagen stonden we onder een koude douche en zonder zuchten hebben we gewacht tot de nieuwe kassa was geïnstalleerd. Ook hier met hulp van onze eigen mensen. Dan merken we als bestuur dat wij goed terug mogen vallen op leden al dan niet in commissies, denk aan het extra werk voor de Romatcom en de clubhuismensen, alles bovenop hetgeen zij al doen. Wij waren vastbesloten om vanuit de narigheid een verbeter slag te maken in de aanschaf van nieuwe muziekkaparamenten, kassa etc. Ed heeft daar met veel volharding achter aan gezeten, met mensen overlegd, dossiers volbracht voor de verzekering. Ed, daarom willen we jou vragen vandaag onze nieuwste boot te dopen - als dank voor al die inzet!

In de haven is hard gewerkt aan vernieuwen en veiliger maken van steigers en je hebt ook kunnen zien dat rondom de haven gesnoeid en geharkt is.

Wat ik fijn vind is dat we in onze ledenvergaderingen zien dat het goed loopt in de vereniging: financiën op orde, goede discussies over aanschaf van nieuw materiaal en belangstelling en betrokkenheid bij evaluaties ledenaantallen en begrotingscijfers. Deze vergaderingen zijn een soort peilstok, ik ben blij dat er ook gelachen wordt en ruimte is voor gesprekken.

De bootcamp was/is weer een succes met Sam als teacher, push-ups, squads en lekkere muziek. De dankjewel activiteit voor alle vrijwilligers was bijzonder: oceaanroeier Suzanne gaf ons inzicht in doorzetting en moed, en liet zien hoe dat eruit ziet in de praktijk.

Het bestuur heeft de visie voor 2026 inmiddels in grote lijnen klaar. We willen deze graag voorleggen aan jullie, om te horen of we daarmee de goede weg op zijn. We hebben enorm veel zin om onze plannen uit te voeren: nog meer sportieve uitdagingen, wedstrijdroeien, techniek verbeteren voor iedereen. Maar we zetten ons ook in voor onderhoud van gebouwen, haven, loods en terrein.

Nu kom ik bij mijn eigenlijke punt. Want het beste wensen - dat is eigenlijk wel heel makkelijk. Nogal gratis zelfs. Maar 2026 wordt een jaar waarin we elkaar écht nodig hebben. We gaan veerkracht nodig hebben om om te gaan met een onwillige leverancier van het vlot. Om te gaan met mede-sporters voor wie het jaar fysieke tegenslag gaat brengen of om verlies te verdragen en troost te bieden.

Het allerbelangrijkste? Dat iedereen zich in deze vereniging prettig en welkom voelt en dat ook iedereen meedoet om de ander ook welkom te doen voelen. Daarom zijn we bij elkaar.

Dáárom zeg ik ook: laten we niet het beste wensen, maar het beste zijn. Let wel - niet *de* beste zijn, maar *het* beste zijn.

Het beste ***zijn*** als persoon en als vereniging. Voor iedereen die deze vereniging nodig heeft om structuur in zijn leven te krijgen; die een winterdepressie moet doorkomen; die andere mensen nodig heeft; die een sportieve uitdaging zoekt naast een onsportief beroep; die erbij wil horen of afleiding zoekt; die even niet over politiek wil praten...

Als wij met elkaar afspreken - niet het beste te wensen, maar het beste te *zijn* voor elkaar - dan komt het wel goed.

Dank jullie wel en proost,

Mirjam Sibbel